

Dünyaya açılma

20'NCL yüzyıl başlarından beri ülkemizde sihirli bir sözcük gibi her vesile ile, özellikle de sözkonusu ekonomi olunca "Dünyaya açılma" deyimini kullanmak, vazgeçilmez bir moda oldu. Dünyaya açılmanın bir zorunluluk

**Dr. Mustafa
AYDIN**

olduğunu her vesile ile dile getirilmesi doğru idi. Hiç şüphesiz doğru olmasına doğru da, bu açılmanın ne olduğuna, nasıl olacağına, hangi kapıdan çıkıp hangi kapıdan girileceğine nedense hiç işaret edilmez. Bu kapıların anahtarları nasıl temin edilir, nasıl kullanılır, öğretilmez.

Hiç şüphesiz dünyaya açılmak, yurtdışına genellikle

de ileri ülkelere sıkça seyahatlerde bulunmak veya buralarda tatil geçirmek değildir. Söz "Ben Amerika'da" veya "Avrupa'da İken..." diye başlayıp nihayetinde koskocaman bir hiçle sözü noktalamak da değildir. Ya da daha düne kadar "Efendim, şu politikacı yurtdışına ne kadar çıktı ki dışarıdaki gelişmeleri öğrensin de ülkemizli muasır medeniyet düzeyine çıkarsın. Oysa ki falanca, yurtdışından çok yurtdışında bulunuyor. Dolayısıyla o gelişmeleri daha iyi bilir ve uygular" şeklindeki tespitler de değildir.

Dünyaya açılmanın bir zorunluluk olduğu bilincinde olanlar örnek aldıkları ülke veya ülkelerdeki sektörlerin hiçbirini dışarıda bırakmadan, tüm alanlardaki yenilik ve gelişmeleri takip etmektedirler. Nihayetinde bunlardan faydasına inandıklarını, kendi kurumlarına da uygulamak gerektiğini gözardı etmemelidirler. Birbirine güçlü halkalarla bağlı olanlar ve aralarından birinin kopması veya zayıflaması durumunda tüm çalışmaların zaafiyete uğrayacağını ve harcanan emeklerin boşa gideceğini akıldan çıkarmamalıdır.

YUKARIDA arz edilen esaslardan hareketle örnek alınacak ülkelerin başarılarındaki ana faktörleri araştırırken, ilkökul öncesinden başlayarak lisans üstü programlarını içine alan eğitim ve öğretim politikalarını da araştırmalıdır. Kısaca AR-GE diye isimlendirdiğimiz araştırma ve geliştirmelerin nasıl yürütüldüğünü, hangi alanlarda ne tür bir AR-GE faaliyeti uygulandığını incelemeli ve bu tür çalışmaların söz konusu kurumun bütçesinin ne kadarını teşkil ettiği dikkate alınmalıdır. Eğitim ve öğretimin yanı sıra ticari, siyasi, kültürel, askeri ve diğer kurumların ekonomideki yerleri araştırılmalıdır. Daha da ileri giderek bu kurumlarda bireyin yerini ve bireyi etkili kılmak ve yönlendirmek için izlenen yöntemlerin neler olduğu mercek altına yatırılmalıdır.

15 milyon gencin eğitim ve öğretim gördüğü ülkemizde, artık kalıplaşmış dilek ve temenniler bir kenara bırakılarak kronikleşmiş sorunları aşmak için her gün daha küçülen ve bize biraz daha yaklaşmış olmasına rağmen bir türlü yakalayamadığımız -dahası gittikçe bizden uzaklaşan- dünyamıza gerçek anlamda ulaşmanın yollarını aramalıyız